همشهری ورزشی ناتمام
پنجشنبه ۱۵ آبان ۱۴۰۴ ■ ۱۵ جمادی‌الاول ۱۴۴۷ ■ سال سی‌وسوم ■ شماره ۹۵۳۲

آخرین پرواز

درحالی‌که ورزش‌دوستان ایرانی در انتظار معجزه بودند، خبر ناگوار سرانجام به‌طور رسمی اعلام شد؛ صابر کاظمی رعنا و جوان را از دست دادیم. چه افسوس بزرگی...

FIFA

217

روز مانده تا جام جهانی

پخش زنده

بازیهای کشورهای اسلامی (فوتسال)

ایران
14:00
افغانستان

لیگ برتر ایران - هفته ۱۰

ملوان
16:30
شمس آذر

گل‌گهر
17:30
ذوب آهن

بازیهای کشورهای اسلامی (والیبال)

قطر
19:30
ایران

لیگ کنفرانس اروپا

ماینتس
21:15
فیورنتینا

لیگ اروپا

گلاسکو رنجرز
23:30
آاس رم

اشتوتگارت
23:30
فاینورد

برنامه بازی

لیگ برتر ایران - هفته ۱۰

جمعه ۱۶ آبان ۱۴۰۴

چادر ملو
15:30
آلومینیوم

پرسپولیس
16:30
استقلال خوزستان

فجر سپاسی
16:30
مس رفسنجان

فولاد
18:00
پیکان

شنبه ۱۷ آبان ۱۴۰۴

خیبر
16:45
تراکتور

تیتر یک

امیرمحمد یعقوب‌پور
روزنامه‌نگار

ستاره خاموش شد

صابر کاظمی؛ نامی که تا امروز مترادف بود با جوانی، قدرت و آینده‌ای روشن برای والیبال این سرزمین اما از امروز، این نام با غمی سنگین و معمایی حل نشده گره خورده است. صبح چهارشنبه، ۱۴ آبان ۱۴۰۴، خبر رسمی درگذشت این ستاره ۲۶ساله، تیر خلاص را بر قلب جامعه ورزشی شلیک کرد و پایان تلخ نگذاشت انتظار معجزه‌آسای یک ملت محقق شود.

از آق‌قلا تا المپیک

صابر، متولد روستای قانقرمه در شهرستان آق‌قلای استان گلستان، میراث‌دار غیرت و استعداد والیبال‌خیز آن دیار بود. او از سنین نوجوانی در زمین‌های خاکی و سالن‌های کم‌نور رشد کرد. با قامتی رعنا و ضربات کوبنده دست چپش در پست قطرپاسور، به سرعت نور راهش را به تیم ملی باز کرد. او نه یک ستاره پرحاشیه، بلکه یک پسر آرام و سختکوش بود. سکوت در کلامش بود و فریاد در حملاتش. سابقه درخشانش از قهرمانی آسیا در سال ۲۰۲۱ که عنوان ارزشمندترین بازیکن (MVP) مسابقات را کسب کرد تا حضور در المپیک توکیو، گواه این بود که والیبال ایران تا سال‌ها روی توانایی‌های او حساب باز کرده است. صابر ستاره‌ای بود که برای درخشش و تداوم، پیراهن تیم‌های خارجی چون الریان قطر را بر تن کرد؛ تلاشی برای ارتقا و سربلندی دوباره وطن.

تراژدی در غربت

۲۵ مهرماه، روز شروع کابوس بود؛ درست ۶روز پس از اینکه صابر راهی دوحه شد و با الریان قرارداد بست تا برای این تیم توپ بزند. در دوحه قطر و در جایی که قرار بود برای ریکاوری بعد از تمرین به فرم ایده‌آل برگردد، حادثه‌ای تلخ و ناگهانی رخ داد. صابر کاظمی در استخر دچار عارضه شد. ۷ دقیقه بحرانی که به‌گفته پزشکان، سطح هوشیاری او را به صفر رساند و عملا سرنوشت او را تعیین کرد. در آن روزها، روایت‌ها متناقض و مبهم بود؛ از برق‌گرفتگی مشکوک در استخر گرفته تا عارضه قلبی یا مغزی. این ابهامات، اندوه مردم را دوچندان کرد. چطور ممکن است یک ورزشکار جوان، در اوج آمادگی، در یک محیط ظاهرا امن، اینگونه پرپر شود؟ والیبالیست‌های خارجی نیز به این ابهامات دامن زدند و از خاموش شدن دوربین‌ها در زمان حادثه سخن گفتند. این پنهان‌کاری یا عدم‌شفافیت، یک درد مضاعف بود؛ دردی که نشان می‌داد پرونده حادثه صابر، به این راحتی بسته نخواهد شد و جامعه ورزش، پیگیر حقیقت این پرواز ناتمام خواهد بود.

تلاش آخر

با تلاش‌های خانواده و فدراسیون، صابر به ایران بازگردانده شد تا زیرنظر متخصصان کشورمان، شانس آخر برای بازگشت زندگی‌اش بررسی شود. اما کمیسیون‌های پزشکی پس از معاینات و آزمایش‌های نهایی، متأسفانه مهر تأیید را بر همان تشخیص اولیه زدند؛ مرگ مغزی. در روزهایی که قلب او همچنان می‌تپید اما مغزش خاموش شده بود، میلیون‌ها نفر با چشمان گریان و دستانی به دعا، منتظر معجزه‌ای بودند که رخ نداد. بامداد روز گذشته، مقاومت جسمی صابر ۲۶ساله در برابر آسیب واردشده پایان یافت و او پرواز ابدی‌اش را آغاز کرد.

جاودانه در قلب‌ها

صابر کاظمی روز گذشته از میان ما رفت، اما میراثش باقی است. او نماد ورزشکار بااخلاق و ملی‌پوشی کم‌حاشیه بود که تمام وجودش را برای اهتزاز پرچم ایران می‌گذاشت. فقدان او، نه فقط برای والیبال، بلکه برای کل ورزش کشور ضایعه‌ای جبران‌ناپذیر است. در سوگ تو، صابر عزیز، ایران ایستاده است؛ با قلبی اندوهگین و چشمانی اشکبار. آرام بخواب ای قهرمان مظلوم و سختکوش. یادت در زمین‌های والیبال، در سکوت تمرینات و در اوج هر پرش بلند، تا همیشه جاودانه خواهد ماند.

گزارش تصویری از لحظات زندگی ورزشی صابر کاظمی را در صفحات ۱۰ و ۱۱ ببینید.

خبر آخر

وداع آخر

مراسم بدرقه و آخرین وداع با قهرمان جوان والیبال ایران، امروز (پنجشنبه ۱۵ آبان) در زادگاهش برگزار می‌شود. پیکر صابر کاظمی، ستاره آسمانی‌شده والیبال، با بدرقه خانواده، هم‌تیمی‌ها و هواداران عزادار، ساعت ۱۱ صبح در روستای قانقرمه شهرستان آق‌قلا، به خاک سپرده خواهد شد تا این جوانِ پرشور، در آرامستان زادگاهش، به خواب ابدیِ فرو رود. روحش در آرامش ابدی و یادش برای همیشه در قلب‌ها جاودان خواهد ماند.